ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 8ης Ιουλίου 2020*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου mediFLEX easystep ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Stepeasy – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»

Στην υπόθεση T-21/19,

Pablosky, SL, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από την M. Centell, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τους J. Crespo Carrillo, H. O'Neill και V. Ruzek,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

docPrice GmbH, με έδρα το Koblenz (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από την K. Landes, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Νοεμβρίου 2018 (υπόθεση R 76/2018-4), σχετικής με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Pablosky και της docPrice,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Tomljenović, πρόεδρο, P. Škvařilová-Pelzl (εισηγήτρια) και I. Nõmm, δικαστές,

γραμματέας: A. Juhász-Tóth, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Ιανουαρίου 2019,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Απριλίου 2019,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Απριλίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2019 με την οποία αποφασίσθηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων T-20/19 και T-21/19 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Ιανουαρίου 2020, κατά τη διάρκεια της οποίας υποβλήθηκαν διάφορες ερωτήσεις στην προσφεύγουσα και στο EUIPO,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση [1]

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 3 Αυγούστου 2016, η παρεμβαίνουσα, docPrice GmbH, υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν το ακόλουθο εικονιστικό σημείο:

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του επίμαχου σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 10 και 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούσαν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

– κλάση 10: «Ορθοπεδικά υποδήματα, ορθοπεδικά πέλματα και εσωτερικά πέλματα υποδημάτων, ορθοπεδικά στηρίγματα ποδιού· μπότες για ιατρική χρήση· ορθοπεδικοί επίδεσμοι και νάρθηκες»·

– κλάση 25: «Ενδύματα· είδη πιλοποιίας· υποδήματα καθώς και τα μέρη τους, ιδίως πέλματα υποδημάτων, πόρπες υποδημάτων και τακούνια υποδημάτων, ανατομικά υποδήματα».

4 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2016, η προσφεύγουσα, Pablosky, SL, άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος για το σύνολο των προϊόντων που παρατίθενται στη σκέψη 3 ανωτέρω.

1 Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

5 Η ανακοπή στηριζόταν στο κάτωθι εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο είχε κατατεθεί στις 4 Φεβρουαρίου 2016 και είχε καταχωρισθεί στις 22 Ιουνίου 2016, με τον αριθμό 15076961, για τα «ενδύματα», τα «υποδήματα» και τα «είδη πιλοποιίας» της κλάσεως 25:

6 Οι λόγοι τους οποίους προέβαλε η προσφεύγουσα ήσαν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001).

7 Στις 6 Δεκεμβρίου 2017, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή, με το σκεπτικό ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001, και ότι, για τον λόγο αυτόν, έπρεπε να απορριφθεί η αίτηση καταχωρίσεως για τα «ορθοπεδικά υποδήματα» και τις «μπότες για ιατρική χρήση», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 10, και για τα «ενδύματα», τα «είδη πιλοποιίας», τα «υποδήματα» και τα «ανατομικά υποδήματα», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 25 (στο εξής, από κοινού: επίμαχα προϊόντα), αλλά ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση μπορούσε να καταχωρισθεί για τα λοιπά προϊόντα, ήτοι τα «ορθοπεδικά πέλματα και [τα] εσωτερικά πέλματα υποδημάτων, [τα] ορθοπεδικά στηρίγματα ποδιού» καθώς και τους «ορθοπεδικούς επιδέσμους και νάρθηκες», που εμπίπτουν στην κλάση 10, και τα «μέρη [υποδημάτων], ιδίως [τα] πέλματα υποδημάτων, [τις] πόρπες υποδημάτων και [τα] τακούνια υποδημάτων», που εμπίπτουν στην κλάση 25.

8 Στις 11 Ιανουαρίου 2018, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO, σύμφωνα με τα άρθρα 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, καθόσον το τμήμα αυτό είχε δεχθεί εν μέρει την ανακοπή όσον αφορά τα επίμαχα προϊόντα ή, τουλάχιστον, τα «ορθοπεδικά υποδήματα» και τις «μπότες για ιατρική χρήση», που εμπίπτουν στην κλάση 10.

9 Με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO έκρινε ότι, για το σύνολο των επίμαχων προϊόντων, ακόμη και για εκείνα που είναι πανομοιότυπα, δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001. Κατά συνέπεια, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της, και για τα επίμαχα προϊόντα.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος για το σύνολο των μνημονευόμενων στην αίτηση προϊόντων που εμπίπτουν στις κλάσεις 10 και 25·

– να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

11 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

12 Η παρεμβαίνουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

– να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

[*παραλειπόμενα*]

Επί της ουσίας

23 Η προσφεύγουσα, προς στήριξη των αιτημάτων της περί ακυρώσεως και μεταρρυθμίσεως, επικαλείται κατ' ουσίαν έναν και μοναδικό λόγο, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

24 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη της προσφυγής στο σύνολό της, για τον λόγο ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

25 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα.

26 Το γεγονός ότι οι διάδικοι που ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών δεν αμφισβητούν ορισμένους παράγοντες που είναι ουσιώδεις για την ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως δεν προδικάζει το αν το Γενικό Δικαστήριο δύναται ή υποχρεούται να ελέγξει τη βασιμότητά τους, καθόσον οι παράγοντες αυτοί αποτελούν ουσιώδες στάδιο της συλλογιστικής την οποία καλείται να διατυπώσει για να ασκήσει τον εν λόγω έλεγχο. Εφόσον ένας από τους διαδίκους που ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών αμφισβητήσει την εκτίμηση του τμήματος αυτού

σχετικά με τον κίνδυνο συγχύσεως, δυνάμει της αρχής της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ των συνεκτιμώμενων παραγόντων, ιδίως της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των καλυπτομένων προϊόντων και υπηρεσιών, το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εξετάσει την εκ μέρους του εν λόγω τμήματος εκτίμηση των παραγόντων αυτών (πρβλ. απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, C-16/06 P, EU:C:2008:739, σκέψη 47). Πράγματι, όταν καλείται να εξετάσει τη νομιμότητα αποφάσεως τμήματος προσφυγών του EUIPO, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι δυνατόν να δεσμεύεται από την εκ μέρους του τμήματος πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον η εκτίμηση αυτή αποτελεί μέρος των συμπερασμάτων των οποίων η νομιμότητα αμφισβητείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, C-16/06 P, EU:C:2008:739, σκέψη 48).

[*παραλειπόμενα*]

Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κοινό και το επίπεδο προσοχής που επιδεικνύει

32 Στο σημείο 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι τα επίμαχα προϊόντα προορίζονται «κυρίως για το ευρύ κοινό, το οποίο θα επιδείξει μέτριο επίπεδο προσοχής ως προς αυτά, δεδομένου ότι πρόκειται για είδη με μεγάλη διάρκεια ζωής των οποίων η αγορά δεν πραγματοποιείται ιδιαιτέρως συχνά υπό κανονικές συνθήκες».

33 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιστοιχεί στο ευρύ κοινό, αλλά φαίνεται να θεωρεί ότι το επίπεδο προσοχής του κοινού αυτού κατά την αγορά των επίμαχων προϊόντων είναι χαμηλό και όχι μέτριο, όπως υποθέτει το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, διότι τα εν λόγω προϊόντα είναι προϊόντα ευρείας καταναλώσεως για την επιλογή των οποίων ο μέσος καταναλωτής αφιερώνει λίγο χρόνο.

34 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, επισημαίνοντας συγχρόνως ορισμένες πεπλανημένες εκτιμήσεις των πραγματικών περιστατικών από το τμήμα προσφυγών.

35 Το EUIPO επιβεβαιώνει ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιστοιχεί στο ευρύ κοινό, αλλά παρατηρεί ότι, μολονότι συμφωνεί με το τμήμα προσφυγών ότι το επίπεδο προσοχής του κοινού αυτού είναι μέτριο όσον αφορά τα «ενδύματα», τα «είδη πιλοποιίας» και τα «υποδήματα», τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 25, εκτιμά, αντιθέτως, ότι το επίπεδο αυτό είναι υψηλό όσον αφορά τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ανατομικά υποδήματα», ήτοι τα υποδήματα που παρουσιάζουν πλεονεκτήματα για την υγεία των ποδιών των ατόμων που τα φορούν, καθώς και όσον αφορά τα «ορθοπεδικά υποδήματα» και τις «μπότες για ιατρική χρήση», που περιλαμβάνονται στην κλάση 10. Λαμβανομένων υπόψη των ειδικών αναγκών που υπαγορεύουν την αγορά των τελευταίων αυτών προϊόντων και της δυνατότητας κατασκευής τους επί παραγγελία ή της ενδεχόμενης ανάγκης προσαρμογής τους στις ειδικές ανάγκες των αποδεκτών τους, καθώς και της νομολογίας σχετικά με το επίπεδο προσοχής του ευρέος κοινού κατά την αγορά προϊόντων που επηρεάζουν την υγεία, πρέπει, κατά το EUIPO, να γίνει δεκτό ότι το εν λόγω κοινό επιδεικνύει υψηλό επίπεδο προσοχής κατά την αγορά των εν λόγω προϊόντων.

36 Μολονότι η παρεμβαίνουσα δεν αμφισβητεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι το ευρύ κοινό, του οποίου το επίπεδο προσοχής είναι μέτριο όσον αφορά τα «ενδύματα», τα «είδη πιλοποιίας» και τα «υποδήματα», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, εντούτοις, όσον αφορά τα «ανατομικά υποδήματα», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, καθώς και τα «ορθοπεδικά υποδήματα» και τις «μπότες για ιατρική χρήση», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 10, εκτιμά ότι τα υποδήματα αυτά δεν απευθύνονται στο ευρύ κοινό, αλλά σε επαγγελματίες της υγείας ειδικευμένους στην ορθοπεδική και

σε ειδική κατηγορία καταναλωτών οι οποίοι πάσχουν από ιδιαίτερα σωματικά προβλήματα που επιβάλλουν τη χρήση ορθοπεδικών υποδημάτων, των οποίων το επίπεδο προσοχής θα είναι αυξημένο όσον αφορά προϊόντα συνδεόμενα με την υγεία.

37 Όταν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα καταχωρίζονται ή όταν υποβάλλεται αίτηση προς καταχώρισή τους για διάφορα προϊόντα ή υπηρεσίες, το τμήμα προσφυγών οφείλει να προσδιορίζει τους καταναλωτές οι οποίοι, εντός της οικείας εδαφικής περιοχής, ενδέχεται να χρησιμοποιήσουν καθένα από τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες [απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2017, Construlink κατά EUIPO – Wit-Software (GATEWIT), T-351/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:101, σκέψη 44].

38 Επιπλέον, κατά τη νομολογία, το ενδιαφερόμενο κοινό που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για να εκτιμηθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως αποτελείται μόνον από καταναλωτές οι οποίοι ενδέχεται να χρησιμοποιήσουν τόσο τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα όσο και αυτά που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση [πρβλ. αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2008, Apple Computer κατά ΓΕΕΑ – TKS-Teknosoft (QUARTZ), T-328/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:238, σκέψη 23, και της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, PVS κατά ΓΕΕΑ – MeDiTA Medizinische Kurierdienst (medidata), T-270/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:419, σκέψη 28].

39 Επιπλέον, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο μέσος καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών, ο οποίος θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι το επίπεδο προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [πρβλ. απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2007, Mundipharma κατά ΓΕΕΑ – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

40 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι τα «ενδύματα», τα «υποδήματα» και τα «είδη πιλοποιίας» που περιλαμβάνονται στην κλάση 25 θεωρούνται προϊόντα ευρείας καταναλώσεως που προορίζονται για το ευρύ κοινό, το οποίο επιδεικνύει μέτριο επίπεδο προσοχής κατά την αγορά τους [πρβλ. αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, Tuzzi fashion κατά ΓΕΕΑ – El Corte Inglés (Emidio Tucci), T-535/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:495, σκέψεις 3, 6 και 29, της 24ης Νοεμβρίου 2016, CG κατά EUIPO – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER), T-349/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:677, σκέψεις 3, 6 και 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 8ης Φεβρουαρίου 2019, Serendipity κ.λπ. κατά EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI), T-647/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:73, σκέψεις 3, 6, 20 και 21].

41 Εξάλλου, έχει κριθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό όσον αφορά τα ορθοπεδικά είδη αποτελείται από επαγγελματίες του τομέα αυτού και από ασθενείς που πάσχουν από δυσπλασίες ή δυσλειτουργίες που απαιτούν διόρθωση μέσω της χρήσεως τέτοιων ειδών, με αποτέλεσμα το επίπεδο των τεχνικών γνώσεων του εν λόγω κοινού να πρέπει να θεωρηθεί υψηλό [απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, Fidelio κατά ΓΕΕΑ (Hallux), T-286/08, EU:T:2010:528, σκέψη 42]. Έχει επίσης κριθεί ότι, μολονότι τα «ορθοπεδικά υποδήματα» τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 10 μπορούν να αγοραστούν από καταναλωτές προερχόμενους από το ευρύ κοινό ή από επαγγελματίες του τομέα της υγείας, εντούτοις τα υποδήματα αυτά επιλέγονται πάντοτε με προσοχή [απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2016, Birkenstock Sales κατά EUIPO (Αναπαράσταση σχεδίου διασταυρούμενων κυματοειδών γραμμών), T-579/14, EU:T:2016:650, σκέψεις 29 και 32]. Πράγματι, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες υγείας μπορούν να προορίζονται τόσο για επαγγελματίες όσο και για τελικούς καταναλωτές οι οποίοι θα επιδείξουν υψηλό επίπεδο προσοχής όσον αφορά προϊόντα και υπηρεσίες που συνδέονται με την κατάσταση της υγείας τους [πρβλ. απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2014, Laboratoires Polive κατά ΓΕΕΑ – Arbora & Ausonia (DODIE), T-77/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:862, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

42 Τέλος, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να γίνεται λαμβάνοντας υπόψη τον μέσο καταναλωτή που επιδεικνύει τη μικρότερη προσοχή [πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2011, Ergo Versicherungsgruppe κατά ΓΕΕΑ – Société de développement et de recherche industrielle (ERGO), T-220/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:392, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

43 Στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής η οποία στηρίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001 το EUIPO μπορεί μόνο να λάβει υπόψη τον κατάλογο των προϊόντων των οποίων ζητείται η καταχώριση, όπως αυτός απορρέει από την αίτηση καταχωρίσεως του οικείου σήματος, υπό την επιφύλαξη τυχόν τροποποιήσεων του καταλόγου αυτού [πρβλ. απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Oro Clean Chemie κατά ΓΕΕΑ – Merz Pharma (PROSEPT), T-284/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:454, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

44 Εν προκειμένω, επισημαίνεται, υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 40 ανωτέρω, ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ενδύματα», «είδη πιλοποιίας» και «υποδήματα», τα οποία καλύπτονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, είναι προϊόντα ευρείας καταναλώσεως προοριζόμενα για το ευρύ κοινό, το οποίο επιδεικνύει μέτριο επίπεδο προσοχής κατά την αγορά τους.

45 Αντιθέτως, διαπιστώνεται, υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 41 ανωτέρω, ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη με την προσβαλλόμενη απόφαση, κρίνοντας ότι τα «ορθοπεδικά υποδήματα» και οι «μπότες για ιατρική χρήση», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 10 και τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, απευθύνονται στο ευρύ κοινό με μέτριο επίπεδο προσοχής, και όχι σε επαγγελματίες της υγείας ειδικευμένους στην ορθοπεδική και στους καταναλωτές του ευρέος κοινού οι οποίοι πάσχουν από ορθοπεδικά προβλήματα που επιβάλλουν τη χρήση ειδικών υποδημάτων, των οποίων το επίπεδο προσοχής είναι υψηλό όσον αφορά προϊόντα συνδεόμενα με την επαγγελματική τους δραστηριότητα ή την κατάσταση της υγείας τους. Το ίδιο ισχύει και για τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ανατομικά υποδήματα», τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και τα οποία, όπως προκύπτει από την ονομασία που επελέγη στην αίτηση καταχωρίσεως, αποτελούν ιδιαίτερη κατηγορία υποδημάτων που παρουσιάζουν, δευτερευόντως, πλεονεκτήματα για την υγεία των ποδιών των ατόμων που τα φορούν και, ως εκ τούτου, αγοράζονται από καταναλωτές του ευρέος κοινού οι οποίοι πάσχουν από προβλήματα ορθοπεδικής φύσεως και οι οποίοι επιδεικνύουν υψηλό επίπεδο προσοχής.

Επί της συγκρίσεως των επίμαχων προϊόντων

46 Στο σημείο 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε την εκτίμηση του τμήματος ανακοπών ότι τα εμπίπτοντα στην κλάση 25 «ενδύματα», «είδη πιλοποιίας», «υποδήματα» και «ανατομικά υποδήματα» τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι πανομοιότυπα με τα εμπίπτοντα στην ίδια κλάση «ενδύματα», «είδη πιλοποιίας» και «υποδήματα» τα οποία προσδιορίζονται από το προγενέστερο σήμα, διευκρινίζοντας ότι τα «ανατομικά υποδήματα» περιλαμβάνονται στην ευρύτερη κατηγορία των «υποδημάτων». Στο σημείο 15 της εν λόγω αποφάσεως, επιβεβαίωσε επίσης την εκτίμηση του εν λόγω τμήματος ότι τα «ορθοπεδικά υποδήματα» και οι «μπότες για ιατρική χρήση», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 10 και τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, είναι παρόμοια, τουλάχιστον σε μικρό βαθμό, με τα εμπίπτοντα στην κλάση 25 «υποδήματα» τα οποία προσδιορίζονται από το προγενέστερο σήμα. Κατά την εκτίμησή του, ο καταναλωτής έχει τη δυνατότητα να αγοράσει είτε συνήθη υποδήματα, στα οποία περιλαμβάνονται ορισμένοι τύποι ανατομικών υποδημάτων, είτε ορθοπεδικά και πιο εξειδικευμένα υποδήματα ή μπότες για ιατρική χρήση, αναλόγως των ορθοπεδικών ή ιατρικών αναγκών του. Εντούτοις, γενικώς, όλα αυτά τα προϊόντα είναι παρόμοια λόγω της ομοιότητας της φύσεώς τους, της χρήσεώς τους, της μεθόδου παραγωγής τους και των τελικών χρηστών τους, καθώς και διότι είναι δυνατός ο μεταξύ τους ανταγωνισμός λόγω του κοινού τους προορισμού, ήτοι της προστασίας του ποδιού.

47 Η προσφεύγουσα επικαλείται την ύπαρξη «μεγάλης ομοιότητας» μεταξύ των «ορθοπεδικών υποδημάτων» και των «μποτών για ιατρική χρήση», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 10 και τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, και των «υποδημάτων» της κλάσεως 25 τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα για τους ίδιους λόγους με αυτούς που εξέθεσε το τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση. Εντούτοις, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να δεχθεί ότι τα επίδικα προϊόντα, ήτοι, αφενός, τα επίμαχα προϊόντα που προσδιορίζονται από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, τα εμπίπτοντα στην κλάση 25 «ενδύματα», «υποδήματα» και «είδη πιλοποιίας» τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα, είναι «πανομοιότυπα». Παρά τη φαινομενική αυτή αντίφαση, φαίνεται, επομένως, να αμφισβητεί το βάσιμο της εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση, κατά την οποία τα «ορθοπεδικά υποδήματα» και οι «μπότες για ιατρική χρήση», που εμπίπτουν στην κλάση 10, τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, είναι απλώς παρόμοια, έστω και σε μικρό βαθμό, με τα «υποδήματα» της κλάσεως 25 τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα.

48 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Η παρεμβαίνουσα επισημαίνει, πάντως, ορισμένες εσφαλμένες εκτιμήσεις των πραγματικών περιστατικών από το τμήμα προσφυγών. Κατ' αυτήν, τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ανατομικά υποδήματα» καθώς και τα εμπίπτοντα στην κλάση 10 «ορθοπεδικά υποδήματα» και «μπότες για ιατρική χρήση», τα οποία προσδιορίζονται από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δεν μπορούν να θεωρηθούν παρόμοια με τα προϊόντα που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα.

49 Κατά πάγια νομολογία, για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη μεταξύ τους σχέση. Οι παράγοντες αυτοί περιλαμβάνουν, ειδικότερα, τη φύση τους, τον προορισμό τους, τη χρήση τους καθώς και τον ανταγωνιστικό ή συμπληρωματικό τους χαρακτήρα. Μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη και άλλοι παράγοντες, όπως τα δίκτυα διανομής των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών [πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ– Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

50 Όταν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που αφορά το προγενέστερο σήμα περιλαμβάνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος, τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες θεωρούνται πανομοιότυπα [πρβλ. απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2005, Sadas κατά ΓΕΕΑ – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

51 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα «ενδύματα», τα «είδη πιλοποιίας» και τα «υποδήματα», που εμπίπτουν στην κλάση 25, τα οποία αφορά καθένα από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, είναι, αντιστοίχως, πανομοιότυπα προϊόντα.

52 Ομοίως, βάσει της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 50 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ανατομικά υποδήματα», τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, είναι πανομοιότυπα με τα «υποδήματα» της ίδιας κλάσεως τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση με τα ορθοπεδικά υποδήματα, τα οποία έχουν κυρίως σχεδιαστεί ως προϊόντα υγείας, τα ανατομικά υποδήματα αποτελούν ιδιαίτερη κατηγορία υποδημάτων που παρουσιάζουν, δευτερευόντως, πλεονεκτήματα για την υγεία των ποδιών των ατόμων που τα φορούν. Ως εκ τούτου, τα «ανατομικά υποδήματα» εμπίπτουν όντως, όπως επισημαίνει το εν λόγω τμήμα με την απόφαση αυτή, στη γενικότερη κατηγορία των «υποδημάτων».

53 Διαπιστώνεται όμως ότι, αντιθέτως προς την εσφαλμένη εκτίμηση την οποία εξέφερε συναφώς το τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση, τα «ορθοπεδικά υποδήματα» και οι «μπότες για ιατρική χρήση», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 10 και τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, και τα εμπίπτοντα στην κλάση 25 «υποδήματα» τα οποία αφορά το

προγενέστερο σήμα παρουσιάζουν μικρή ομοιότητα και όχι, όπως επισημαίνει το εν λόγω τμήμα, «τουλάχιστον σε μικρό βαθμό», πράγμα που αφήνει να εννοηθεί ότι ο βαθμός ομοιότητας θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερος από τον «μικρό βαθμό».

54 Η λύση αυτή δικαιολογείται για πολλούς λόγους.

55 Κατ' αρχάς, παρά το γεγονός ότι η ταξινόμηση της Νίκαιας υπαγορεύθηκε αποκλειστικά για διοικητικούς σκοπούς, οι επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με τις διάφορες κλάσεις της ταξινομήσεως αυτής είναι κρίσιμες για τον προσδιορισμό της φύσεως και του προορισμού των συγκρινόμενων προϊόντων και υπηρεσιών [πρβλ. αποφάσεις της 23ης Ιανουαρίου 2014, Sunrider κατά ΓΕΕΑ – Nannerl (SUN FRESH), T-221/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:25, σκέψη 31, της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, DTM Ricambi κατά ΓΕΕΑ – STAR (STAR), T-199/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:761, σκέψη 36, και της 8ης Ιουνίου 2017, Bundesverband Deutsche Tafel κατά EUIPO – Tiertafel Deutschland (Tafel), T-326/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:380, σκέψη 45]. Πράγματι, ιδίως όταν η περιγραφή των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες έχει καταχωρισθεί ένα σήμα είναι διατυπωμένη τόσο γενικά που μπορεί να καλύπτει πολύ διαφορετικά προϊόντα ή υπηρεσίες, δεν μπορεί να αποκλεισθεί η δυνατότητα να λαμβάνονται υπόψη, για ερμηνευτικούς σκοπούς ή ως διευκρινιστική ένδειξη όσον αφορά τον προσδιορισμό των προϊόντων ή των υπηρεσιών, οι κλάσεις της εν λόγω ταξινομήσεως που επέλεξαν οι αιτούντες την καταχώριση σημάτων [πρβλ. αποφάσεις της 25ης Ιανουαρίου 2018, Brunner κατά EUIPO – CBM (H HOLY HAFERL HAFERL SHOE COUTURE), T-367/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:28, σκέψη 50, και της 19ης Ιουνίου 2018, Erwin Müller κατά EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS), T-89/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:353, σκέψη 33]. Εν προκειμένω, το γεγονός ότι η επεξηγηματική σημείωση για την κλάση 25 της εν λόγω ταξινομήσεως διευκρινίζει ότι η κλάση αυτή, η οποία αφορά κυρίως «τα είδη ενδύσεως για ανθρώπους», δεν περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα «ορθοπεδικά υποδήματα», τα οποία εμπίπτουν σε άλλη κλάση, ήτοι στην κλάση 10, η οποία αφορά κυρίως «χειρουργικό, ιατρικό, οδοντιατρικό και κτηνιατρικό εξοπλισμό, όργανα και είδη που χρησιμοποιούνται εν γένει για τη διάγνωση, τη θεραπεία ή τη βελτίωση της λειτουργικότητας ή της κατάστασης ανθρώπων και ζώων», οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τα ορθοπεδικά υποδήματα ή τα υποδήματα για ιατρική χρήση πρέπει να θεωρούνται ως ιατρικός εξοπλισμός και όχι ως είδος ενδύσεως, χαρακτηρισμός ο οποίος μπορεί να τους δοθεί δευτερευόντως μόνον. Πράγματι, μολονότι τα ορθοπεδικά υποδήματα ή τα υποδήματα για ιατρική χρήση καθιστούν δυνατή δευτερευόντως, όπως όλα τα «υποδήματα», την κάλυψη και την προστασία των ποδιών, έχουν πρωτίστως ως σκοπό τη διόρθωση ειδικών αναγκών ορθοπεδικής φύσεως.

56 Εν συνεχεία και όπως ορθώς παρατηρεί η παρεμβαίνουσα, είναι παγκοίνως γνωστό ότι τα ορθοπεδικά υποδήματα ή τα υποδήματα για ιατρική χρήση είτε παρέχονται απευθείας από ιατρό, κατόπιν συνταγής, είτε πωλούνται σε καταστήματα τα οποία ειδικεύονται στα ορθοπεδικά ή ιατρικά προϊόντα.

57 Τέλος, είναι επίσης παγκοίνως γνωστό ότι τα ορθοπεδικά υποδήματα ή τα υποδήματα για ιατρική χρήση δεν παράγονται, όπως τα υποδήματα εν γένει, κατά τρόπο βιομηχανικό ή τυποποιημένο, αλλά κατασκευάζονται επί παραγγελία ή, τουλάχιστον, είναι προσαρμοσμένα στις ανάγκες κάθε ασθενούς από ορθοπεδικούς τεχνικούς (πρβλ. αποφάσεις της 24ης Μαρτίου 1994, 3M Medica, C-148/93, EU:C:1994:123, σκέψεις 10 και 12, της 7ης Νοεμβρίου 2002, Lohmann και Medi Bayreuth, C-260/00 έως C-263/00, EU:C:2002:637, σκέψη 42, και της 11ης Ιουνίου 2009, Hans & Christophorus Oymanns, C-300/07, EU:C:2009:358, σκέψη 2).

[*παραλειπόμενα*]

Επί της σφαιρικής αναλύσεως του κινδύνου συγχύσεως

98 Στα σημεία 27 και 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, για το σύνολο των επίμαχων προϊόντων, ακόμη και για εκείνα που είναι πανομοιότυπα, δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001, λόγω του ότι η μικρή ομοιότητα που υπάρχει μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων προκύπτει από σύμπτωση που δεν αφορά τα πλέον διακριτικά ή κυρίαρχα στοιχεία τους, ήτοι το στοιχείο «mediflex» του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και τον όρο «step» του προγενέστερου σήματος, και ότι, λόγω της εικονιστικής αναπαραστάσεως, των χρωμάτων και του σχεδίου υπό μορφή πέλματος τα οποία χαρακτηρίζουν και καθιστούν εντυπωσιακό από οπτικής απόψεως το προγενέστερο σήμα, το σήμα αυτό δημιουργεί μια σαφώς διαφορετική συνολική εντύπωση από αυτήν που δημιουργεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

99 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι έκρινε ότι, για το σύνολο των επίμαχων προϊόντων, ακόμη για εκείνα που είναι πανομοιότυπα, δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001, λόγω του ότι η μικρή ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων προκύπτει από σύμπτωση που δεν αφορά τα πλέον διακριτικά ή κυρίαρχα στοιχεία τους. Κατ' αυτήν, τα σήματα αυτά εμφανίζουν έντονη ομοιότητα από οπτικής και φωνητικής απόψεως, καθόσον συμπίπτουν με το στοιχείο το οποίο είναι το πλέον διακριτικό και κυρίαρχο σε καθένα από τα σήματα αυτά. Λαμβανομένης υπόψη της συμπτώσεως των λέξεων «easy» και «step» στα εν λόγω σήματα και του μεγάλου βαθμού ομοιότητας ή της ταυτότητας που υφίσταται, εξάλλου, μεταξύ των εν λόγω προϊόντων, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα μπορούσε να γίνει αντιληπτό ως απλή παραλλαγή του προγενέστερου σήματος. Επομένως, το εν λόγω τμήμα θα έπρεπε να καταλήξει, με την προσβαλλόμενη απόφαση, στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, έστω και στο τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού που δεν κατέχει το βασικό λεξιλόγιο της αγγλικής γλώσσας, όπως είναι το ευρύ πολωνικό και ισπανικό κοινό.

100 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Η παρεμβαίνουσα παρατηρεί, μεταξύ άλλων, ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος είναι ασθενής, λόγω του περιγραφικού χαρακτήρα του στοιχείου «stepeasy» και του αμιγώς διακοσμητικού ή περιγραφικού χαρακτήρα (πέλμα υποδήματος) των εικονιστικών στοιχείων, ενώ ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι τουλάχιστον μέτριος, καθόσον το στοιχείο «mediflex» δεν σημαίνει κάτι στην αγγλική ή σε άλλη γλώσσα της Ένωσης.

101 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν το ενδιαφερόμενο κοινό ενδέχεται να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Κατά την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, με γνώμονα τον τρόπο κατά τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό προσλαμβάνει τα σχετικά σημεία και τα σχετικά προϊόντα ή τις σχετικές υπηρεσίες, λαμβανομένων δε υπόψη όλων των κρίσιμων στη συγκεκριμένη περίπτωση παραγόντων, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών [πρβλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EU:T:2003:199, σκέψεις 30 έως 33, και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Ως εκ τούτου, η μικρή ομοιότητα μεταξύ των καλυπτόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από την έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (πρβλ. απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2002, Fifties, T-104/01, EU:T:2002:262, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

102 Για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001, ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει την ταυτότητα ή την ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και την ταυτότητα ή την ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές [πρβλ. απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2009, Commercy κατά ΓΕΕΑ — easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, EU:T:2009:14, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

103 Από τη νομολογία προκύπτει ότι ο κίνδυνος συγχύσεως αυξάνει όσο σημαντικότερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος (αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1997, SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528, σκέψη 24, και της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, Canon, C-39/97, EU:C:1998:442, σκέψη 18).

104 Επιπλέον, ο κίνδυνος συγχύσεως ποικίλλει αναλόγως του επιπέδου προσοχής που επιδεικνύει το ενδιαφερόμενο κοινό. Ως εκ τούτου, κατά τη νομολογία, αν το ενδιαφερόμενο κοινό σπανίως μόνο έχει τη δυνατότητα να προβεί σε άμεση σύγκριση μεταξύ των διαφόρων σημάτων, αλλά πρέπει να επαφίεται στην «ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του», το υψηλό επίπεδο προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι δεν θα συγχέει τα επίμαχα σήματα παρά την έλλειψη άμεσης συγκρίσεως μεταξύ των διαφόρων σημάτων [πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2017, Migros-Genossenschafts-Bund κατά EUIPO – Luigi Lavazza (CReMESPRESSO), T-189/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:488, σκέψη 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

105 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι εν μέρει πανομοιότυπα, όσον αφορά τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ενδύματα», «είδη πιλοποιίας» και «υποδήματα», τα οποία προσδιορίζονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, και όσον αφορά τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ανατομικά υποδήματα», τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, και εν μέρει όμοια σε μικρό βαθμό, όσον αφορά τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «υποδήματα» τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα και τα «ορθοπεδικά υποδήματα» και τις «μπότες για ιατρική χρήση», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 10 και τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

106 Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι, για το τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού που δεν κατέχει το βασικό λεξιλόγιο της αγγλικής γλώσσας, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα είναι διαφορετικά από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως και, για το υπόλοιπο τμήμα του εν λόγω κοινού, είναι παρόμοια σε μέτριο βαθμό, από οπτικής και φωνητικής απόψεως, και σε μικρό βαθμό, από εννοιολογικής απόψεως. Λαμβανομένου υπόψη του ότι τα επίμαχα προϊόντα θα επιλέγονται κατά κανόνα εξ όψεως, σε καταστήματα, από κατάλογο ή στο διαδίκτυο [αποφάσεις της 6ης Οκτωβρίου 2004, New Look κατά ΓΕΕΑ – Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection), T-117/03 έως T-119/03 και T-171/03, EU:T:2004:293, σκέψη 50, της 8ης Φεβρουαρίου 2007, Quelle κατά ΓΕΕΑ – Nars Cosmetics (NARS), T-88/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2007:45, σκέψη 69, και της 18ης Μαΐου 2011, IIC κατά ΓΕΕΑ – McKenzie (McKENZIE), T-502/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:223, σκέψεις 50 και 51] ή θα συνταγογραφούνται ή θα συνιστώνται προφορικά (βλ. σκέψη 56 ανωτέρω), το οπτικό και φωνητικό επίπεδο έχουν, εν προκειμένω, τη μεγαλύτερη σημασία και, επομένως, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημάτων, συνολικώς θεωρούμενων, μπορεί να ορισθεί ως μέτριος για το τμήμα του κοινού αυτού το οποίο είναι αγγλόφωνο ή κατέχει το εν λόγω βασικό λεξιλόγιο.

107 Κατά συνέπεια, οι αναγκαίες προϋποθέσεις για τη διαπίστωση κινδύνου συγχύσεως πληρούνται, εν προκειμένω, μόνον σε σχέση με το τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού που είναι αγγλόφωνο ή το οποίο κατέχει το βασικό λεξιλόγιο της αγγλικής.

108 Στο μέτρο που η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι το προγενέστερο σήμα έχει εγγενώς ασθενή διακριτικό χαρακτήρα, λόγω του περιγραφικού χαρακτήρα του στοιχείου «stepeasy» και του αμιγώς διακοσμητικού ή περιγραφικού χαρακτήρα (πέλμα υποδήματος) των εικονιστικών στοιχείων, επισημαίνεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν απεφάνθη ρητώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, επί του βαθμού του εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του εν λόγω σήματος. Ο χαρακτήρας αυτός θα ποικίλλει, για το τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού που είναι αγγλόφωνο ή το οποίο κατέχει το βασικό λεξιλόγιο της αγγλικής γλώσσας, από ασθενής, για τα «υποδήματα», για τα οποία το αφηρημένο σχέδιο σε μπλε και πορτοκαλί πλέγμα θα είναι, όπως και το προαναφερθέν στοιχείο, υπαινικτικό ή υποδηλωτικό, έως μέτριος, για τα «ενδύματα» και τα «είδη πιλοποιίας», σε σχέση με τα οποία το εν λόγω αφηρημένο σχέδιο δεν θα είναι υπαινικτικό ή υποδηλωτικό.

109 Όσον αφορά το ευρύ κοινό το οποίο είναι αγγλόφωνο ή το οποίο κατέχει το βασικό λεξιλόγιο της αγγλικής γλώσσας και ενδέχεται να αγοράσει τα «υποδήματα» που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, τα οποία καλύπτονται από καθένα από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, ακόμη και αν τα επίμαχα προϊόντα είναι πανομοιότυπα, λαμβανομένου υπόψη του μέτριου επιπέδου προσοχής που θα επιδείξει το ενδιαφερόμενο κοινό και του εγγενώς ασθενούς διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος σε σχέση με τα «υποδήματα», ο μέτριος βαθμός συνολικής ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημάτων δεν αρκεί, εν προκειμένω, για να θεωρηθεί ότι το εν λόγω κοινό ενδέχεται να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα εν λόγω προϊόντα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικά συνδεόμενες επιχειρήσεις.

110 Όσον αφορά το ευρύ κοινό το οποίο είναι αγγλόφωνο ή το οποίο κατέχει το βασικό λεξιλόγιο της αγγλικής γλώσσας και ενδέχεται να αγοράσει τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ενδύματα» και «είδη πιλοποιίας», τα οποία καλύπτονται από καθένα από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, λαμβανομένου υπόψη του μέτριου επιπέδου προσοχής που θα επιδείξει το ενδιαφερόμενο κοινό, της ταυτότητας των επίμαχων προϊόντων και του μέτριου εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος σε σχέση με τα προϊόντα αυτά, ο μέτριος βαθμός συνολικής ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημάτων αρκεί, εν προκειμένω, για να θεωρηθεί ότι το εν λόγω κοινό μπορεί να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα εν λόγω προϊόντα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικά συνδεόμενες επιχειρήσεις.

111 Όσον αφορά το μη αμελητέο τμήμα του ευρέος κοινού το οποίο είναι αγγλόφωνο ή το οποίο κατέχει το βασικό λεξιλόγιο της αγγλικής γλώσσας και ενδέχεται να αγοράσει τόσο τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ανατομικά υποδήματα» ή τα εμπίπτοντα στην κλάση 10 «ορθοπεδικά υποδήματα» και «μπότες για ιατρική χρήση», τα οποία καλύπτονται από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, όσο και τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «υποδήματα» τα οποία καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα, ακόμη και για εκείνα από τα επίμαχα προϊόντα που είναι πανομοιότυπα και όχι μόνον σε μικρό βαθμό παρόμοια, λαμβανομένου υπόψη του υψηλού επιπέδου προσοχής που θα επιδείξει το ενδιαφερόμενο κοινό και του εγγενώς ασθενούς διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος σε σχέση με τα «υποδήματα», ο μέτριος βαθμός συνολικής ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημάτων δεν αρκεί, εν προκειμένω, για να θεωρηθεί ότι το εν λόγω κοινό μπορεί να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα εν λόγω προϊόντα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικά συνδεόμενες επιχειρήσεις.

112 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα βασίμως υποστηρίζει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001, και ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 6ης Δεκεμβρίου 2017 και απέρριψε την ανακοπή όσον αφορά τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 25 «ενδύματα» και «είδη πιλοποιίας» τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

113 Στο μέτρο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και κατά τα λοιπά να απορριφθεί ως αβάσιμο.

114 Εξάλλου, όσον αφορά το αίτημα της προσφεύγουσας να μεταρρυθμίσει το Γενικό Δικαστήριο την προσβαλλόμενη απόφαση, πρέπει να υπομνησθεί ότι, μολονότι η εξουσία μεταρρυθμίσεως που αναγνωρίζεται στο Γενικό Δικαστήριο δεν σημαίνει ότι αυτό έχει την εξουσία να υποκαθιστά με τη δική του κρίση την κρίση του τμήματος προσφυγών ούτε να αποφαίνεται επί ζητήματος ως προς το οποίο δεν έχει ακόμη αποφανθεί το εν λόγω τμήμα, εντούτοις πρέπει να ασκείται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας ελέγξει την κρίση του τμήματος προσφυγών, είναι σε θέση να προσδιορίσει, βάσει αποδειχθέντων πραγματικών και νομικών στοιχείων, ποια απόφαση έπρεπε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών (απόφαση της 5ης Ιουλίου 2011, Edwin κατά ΓΕΕΑ, C-263/09 P, EU:C:2011:452, σκέψη 72).

115 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε θέση, με την προσβαλλόμενη απόφαση, επί της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων για τα «ενδύματα» και τα «είδη πιλοποιίας», τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 25, και, ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο διαθέτει την εξουσία να μεταρρυθμίσει την εν λόγω απόφαση ως προς το σημείο αυτό.

116 Όπως προκύπτει ιδίως από τις σκέψεις 105 έως 112 ανωτέρω, το εν λόγω τμήμα όφειλε να κρίνει ότι για τα εν λόγω προϊόντα υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001.

117 Υπό τις συνθήκες αυτές, με μεταρρύθμιση της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή που άσκησε η παρεμβαίνουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών, κατά το μέρος που αφορά τα προϊόντα αυτά. Κατά τα λοιπά, το αίτημα μεταρρυθμίσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

[*παραλειπόμενα*]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 8ης Νοεμβρίου 2018 (υπόθεση R 76/2018-4), σχετική με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Pablosky, SL και της docPrice GmbH, κατά το μέρος που αφορά τα «ενδύματα» και τα «είδη πιλοποιίας», που περιλαμβάνονται στην κλάση 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

2) Απορρίπτει την προσφυγή της docPrice ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO κατά το μέρος που αφορά τα προϊόντα που μνημονεύονται στο σημείο 1.

3) Απορρίπτει την ένδικη προσφυγή κατά τα λοιπά.

4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Tomljenović Škvařilová-Pelzl Nõmm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Ιουλίου 2020.

(υπογραφές)